

troet muligt, var virkelig sket. Storeholt, det Hagenske Familjegods, var bleven truet med Udpantning!

Dersom Asmus havde nægtet ham sin Assistance, vilde han i dette Øjeblik have ligget henstrakt derhenne paa Sofaen med et Lod Bly i Hjernen. Han havde været fast besluttet paa ikke at overleve den dobbelte Skam, at være ruineret og at blive stillet i Gabestokken som Hanrej. Naar han ikke paa anden Maade havde kunnet indridse sit Navn i Slægtens Annaler, skulde det i hvert Fald ske med Blod og Rædsel!

Han saae paa sit Ur og tog Telefonen, der stod ved Siden af ham i Vindueskarmen.

„Odense. — — Er det Bankdirektør Freistadt? Er Direktøren ikke tilstede? Det er Jægermester Hagen. — Goddag, Freistadt,“ sagde han, og hans Tone var meget højtidelig. „Vil De sige mig, hvad er det for en uforskammet Skrivelse, De har tilladt Dem at sende mig ind ad Døren for et Par Dage siden? . . . Hvadbehager? Ikke Dem personlig; nej det manglede saamænd bare! . . . Ja, det kan virkelig gerne være; men nu skal jeg sige Dem noget, Freistadt. Jeg arbejder i denne Tid seks-syv Timer daglig i mit Laboratorium, saa det kan vel undskyldes, at man glemmer en Indbetaling. Men nu skal Pengene blive sendt Dem . . . Imorgen ja! . . . Hvad siger De? . . . Bankraadmøde paa Torsdag. Nu skal jeg sige Dem noget, Freistadt, jeg frabeder mig flere ubehagelige Skrivelser i Anledning af den Forglemmelse. Det maa De for mig gerne lade gaa videre til Etatsraaden. — Er der ellers noget Nyt af Interesse derinde? . . . Hvad siger De? . . . Ni Matadorer! Hvem? I Hjerter . . . Og det i Juni Maaned! Hør, det maa da i Avisen! Dersom De taler med Redaktør Danielsen, saa maa De gerne med det samme fortælle ham, at jeg haaber i en nær Fremtid at kunne meddele de første Resultater af mine Undersøgelser af Kartoffelskim-melen. Foreløbig vil jeg kun røbe saa meget, at jeg anslaar . . . Hvad siger De? . . . Aa, undskyld! Har De Fremmede! . . . Ja ja, Farvel da, Freistadt!“